

Sygn. akt VI GC 41/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Joanna Rusińska

protokolant st.sekr.sądowy Dorota Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko S. O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. O. na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 409 370,19 zł (czterysta dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt złotych dziewiętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

1) 21 136,63 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sto trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 27 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;

2) 118 177,92 zł (sto osiemnaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 7 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

3) 71 248,80 zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy dwieście czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 8 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

4) 36 196,91 zł (trzydzieści sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 13 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

5) 43 676,01 zł (czterdzieści trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt sześć złotych jeden grosz) od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

6) 43 422,75 zł (czterdzieści trzy tysiące czterysta dwadzieścia dwa złote siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 15 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

7) 42 610,05 zł (czterdzieści dwa tysiące sześćset dziesięć złotych pięć groszy) od dnia 15 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

8) 32 901,12 zł (trzydzieści dwa tysiące dziewięćset jeden złotych dwanaście groszy) od dnia 17 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.286,00 zł (trzydzieści jeden tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów procesu.

## UZASADNIENIE

Powód A. P. (1) złożył w tutejszym Sądzie pozew przeciwko S. O. o zapłatę kwoty 409.370,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany skupuje produkty rolne, w tym truskawki i wiśnie, zarówno na podstawie umów kontraktacji, jak i umów sprzedaży. Z uwagi na wcześniejszą współpracę handlową stron, powód umówił się z pozwanym, iż w okresie zbiorów sprzeda pozwanemu wiśnie oraz truskawki. Nadmieniał zarazem, że zapotrzebowanie na poszczególne rodzaje i ilość owoców, miejsce dostawy oraz cenę strony uzgadniały telefonicznie. Wykonując zobowiązanie z zawartej z pozwanym umowy sprzedaży, powód w dniach 17, 25, 26, 27, 28, 29, 30 czerwca 2015 r., 28, 29, 30, 31 lipca 2015 r. oraz w dniu 2 sierpnia 2015 r. przeniósł na kupującego S. O. własność: 77 611 kg truskawek oraz 105 736 kg wiśni. W dalszej kolejności powód dodał, że dostarczył przedmiotowy towar własnym transportem do magazynu pozwanego, zlokalizowanego w miejscowości W.. Osobą, która dostarczała towar bezpośrednio do chłodni był A. S., za wyjątkiem dnia 31 lipca 2015 r., kiedy to towar zawiózł M. S. – pracownik powoda. Osoba przyjmująca towar do magazynu dokonała m.in. jego zważenia, jak również w dniach 17, 25, 26, 27, 28, 29, 30 czerwca 2015 r., 28, 29, 30 lipca 2015 r. oraz w dniu 2 sierpnia 2015 r. wydała A. S. potwierdzenia przyjęcia towaru do magazynu. W dniu 31 lipca 2015 r. potwierdzenie przyjęcia towaru do magazynu zostało wydane M. S.. Powód wyjaśnił, że na dostarczony towar wystawił pozwanemu następujące faktury VAT: nr (...) z dnia 19 czerwca 2015 r. na kwotę 21.136,63 zł; nr (...) z dnia 29 czerwca 2015 r. na kwotę 118.177,92 zł; nr (...) z dnia 30 czerwca 2015 r. na kwotę 71.248,80 zł; nr (...) z dnia 29 lipca 2015 r. na kwotę 36.196,91 zł; nr (...) z dnia 30 lipca 2015 r. na kwotę 43.676,01 zł; nr (...) z dnia 31 lipca 2015 r. na kwotę 43.422,75 zł; nr (...) z dnia 31 lipca 2015 r. na kwotę 42.610,05 zł; nr (...) z dnia 2 sierpnia 2015 r. na kwotę 32.901,12 zł na kwotę 32.901,12 zł. Ze względu na niewywiązanie się pozwanego S. O. z obowiązku zapłaty ceny za dostarczone owoce, pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednak bezskutecznie.

W dniu 30 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI GNc 23/17).

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania. Ponadto pozwany złożył wniosek o zawieszenie postępowania w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że strony pozostawały w stosunkach gospodarczych, w ramach których powód dostarczał pozwanemu wiśnie i truskawki. Zakwestionował jednak roszczenie powoda, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, podnosząc zarzut niewymagalności roszczenia w całości. Na uzasadnienie wniosku o zawieszenie postępowania pozwany wskazał, że na mocy aktu notarialnego z dnia 19 września 2016 r. (...) przedsiębiorstwo pozwanego – Firma Handlowa (...) zostało wniesione do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D., KRS (...). Dodał również, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu, V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 listopada 2016 r. otwarto w stosunku do (...) sp. z o.o. (sygn. akt V GR(...)) postępowanie sanacyjne i wyznaczono zarządcę w osobie r.pr. S. Z.. W tym stanie rzeczy, zdaniem pozwanego spełnione są przesłanki zawieszenia postępowania, wskazane w art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania (k. 78).

### **Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:**

Powód A. P. (2) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w miejscowości K., której przedmiotem jest m.in. sprzedaż owoców i warzyw. Pozwany S. O. od 1992 r. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie przetwarzania i konserwowania owoców i warzyw, skupując produkty rolne, w tym truskawki i wiśnie, zarówno na podstawie umów kontraktacji, jak i umów sprzedaży.

### **Okoliczność bezsporna**

Strony pozostawały ze sobą w stałych kontaktach handlowych. Na podstawie ustnych ustaleń, w dniach 17, 25, 26, 27, 28, 29, 30 czerwca 2015 r., 28, 29, 30, 31 lipca 2015 r. oraz w dniu 2 sierpnia 2015 r. powód sprzedał pozwanemu 77 611 kg truskawek oraz 105 736 kg wiśni. Przedmiotowy towar powód dostarczył własnym transportem do magazynu pozwanego, zlokalizowanego we W.. Upoważnionym przedstawicielem powoda, który dostarczał towar bezpośrednio do chłodni pozwanego był A. S., za wyjątkiem dnia 31 lipca 2015 r., kiedy to towar zawiózł M. S.. Przy przyjęciu do magazynu towar był ważony i przyjmujący wystawił dowód przyjęcia towaru – dokument „P.

**Okoliczność bezsporna**, a ponadto **dowód**: potwierdzenie przyjęcia towaru na magazyn z dnia 17 czerwca 2015 r. – k.18, z dnia 25 czerwca 2015 r. – k.19, z dnia 26 czerwca 2015 r. – k.20, z dnia 27 czerwca 2015 r. – k.21, z dnia 28 czerwca 2015 r. – k.22, z dnia 29 czerwca 2015 r. – k.23, z dnia 30 czerwca 2015 r. – k.24, z dnia 28 lipca 2015 r. – k.25, z dnia 29 lipca 2015 r. – k.26, z dnia 30 lipca 2015 r. – k.27, z dnia 31 lipca 2015 r. – k.28, z dnia 2 sierpnia 2015 r. – k.29

Celem udokumentowania zawartych umów sprzedaży powód wystawił następujące faktury VAT: nr (...) z dnia 19 czerwca 2015 r. na kwotę 21.136,63 zł z terminem płatności do dnia 26 czerwca 2015 r.; nr (...) z dnia 29 czerwca 2015 r. na kwotę 118.177,92 zł z terminem płatności do dnia 6 lipca 2015 r.; nr (...) z dnia 30 czerwca 2015 r. na kwotę 71.248,80 zł z terminem płatności do dnia 7 lipca 2015 r.; nr (...) z dnia 29 lipca 2015 r. na kwotę 36.196,91 zł z terminem płatności do dnia 12 sierpnia 2015 r.; nr (...) z dnia 30 lipca 2015 r. na kwotę 43.676,01 zł z terminem płatności do dnia 13 sierpnia 2015 r.; nr (...) z dnia 31 lipca 2015 r. na kwotę 43.422,75 zł z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2015 r.; nr (...) z dnia 31 lipca 2015 r. na kwotę 42.610,05 zł z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2015 r.; nr (...) z dnia 2 sierpnia 2015 r. na kwotę 32.901,12 zł z terminem płatności do dnia 16 sierpnia 2015 r.

**Dowód**: faktury VAT k.30 - 37

Pomimo odebrania towaru, pozwany nie uregulował należności wynikających z wymienionych wyżej faktur VAT. W związku z tym, pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 409.370,19 zł. Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie uiszczył należności.

**Dowód**: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem – k.38-40

Na mocy aktu notarialnego - umowy przeniesienia przedsiębiorstwa z dnia 19 września 2016 r. (...) pozwany S. O. przeniósł na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo – Firmę Handlową (...) – (...) S. O. z siedzibą w D., stanowiące przedsiębiorstwo w rozumieniu przepisu art. 55<sup>1</sup> k.c., jako zespół składników materialnych i niematerialnych objętych bilansem sporządzonym na dzień 31 sierpnia 2016 r. oraz nieobjętych tym bilansem, a związanych z przedsiębiorstwem wedle stanu na dzień przeniesienia go na spółkę, obejmujące m.in. zobowiązania i obciążenia związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

**Dowód**: odpis aktu notarialnego z dnia 19 września 2016 r., (...) – k.51-58v.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu otworzył postępowanie sanacyjne (...) sp. z o.o. w D., odebrał zarząd własny dłużnikowi i wyznaczył zarządcę w postępowaniu sanacyjnym w osobie S. Z. (sygn. akt V GR 12/16).

**Dowód**: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt V GR (...) – k.59-60.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody z dokumentów, których prawdziwość nie została podważona.

Na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2017 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania pozwanego, zgłoszony na okoliczność bezzasadności dochodzonego

roszczenia. Już samo ogólnikowe sprecyzowanie tezy dowodowej dyskwalifikuje taki wniosek jako przydatny dla rozstrzygnięcia sprawy zwłaszcza w sytuacji, gdy pozwany przyznał fakt dostarczenia przez powoda truskawek i wiśni. Przypomnieć należy, że dowód z przesłuchania stron jest dowodem subsydiarnym, a okoliczności istotne zostały dostatecznie wyjaśnione na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów.

Zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności dokumenty w postaci potwierdzeń przyjęcia towaru do magazynu (k.18-29) i faktur VAT (k.30-37), prowadzą do wniosku, że strony łączyła umowa sprzedaży, w ramach której powód przeniósł na kupującego S. O. własność: 77 611 kg truskawek oraz 105 736 kg wiśni i w dostarczył przedmiotowy towar pozwanemu. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy sprzedaży i odebrania towaru od strony powodowej. Pozwany w sposób bardzo ogólnikowy zaprzeczył, aby roszczenie powoda było wymagalne, nie wskazując żadnych okoliczności na uzasadnienie tego zarzutu. Pozwany nie podał przyczyn, z racji których według niego roszczenie powoda jest niewymagalne. Nie wskazał nawet, w jaki sposób i na jakie inne terminy strony się umówiły. Ogólnikowe twierdzenia podniesione przez pozwanego w sprzeczności od nakazu zapłaty w żadnym razie nie zasługują na wiarę, zwłaszcza w kontekście konsekwentnej postawy powoda, który twierdzeniom tym jednoznacznie zaprzeczał.

Podnoszona przez pozwanego okoliczność zawarcia w dniu 19.09.2016 roku umowy przeniesienia przedsiębiorstwa na (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., nie ma wpływu na zakres odpowiedzialność pozwanego w niniejszym postępowaniu, nie powodowała także utraty przez pozwanego biernej legitymacji procesowej. Zgodnie bowiem z regulacją art. 55<sup>4</sup> k.c., nabywca przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego jest odpowiedzialny solidarnie ze zbywcą za jego zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa, chyba że w chwili nabycia nie wiedział o tych zobowiązaniach, mimo zachowania należytej staranności. Odpowiedzialności tej nie można bez zgody wierzyciela wyłączyć, ani ograniczyć. W konsekwencji, pozwany jako zbywca przedsiębiorstwa, w ramach którego zawarł z powodem umowę sprzedaży owoców, w dalszym ciągu ponosi wobec strony powodowej odpowiedzialność za wykonanie tej umowy w zakresie dotyczącym obowiązku zapłaty ceny sprzedaży.

Fakt otwarcia postępowania sanacyjnego wobec (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. pozostaje więc bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie i nie stanowi podstawy zawieszenia postępowania - art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c.

Stosownie do dyspozycji art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Skoro powód jednoznacznie wykazał, że spełnił swoje świadczenie, powództwo należało uwzględnić w całości.

O obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie Sąd orzekł na zasadzie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, znajdujących zastosowanie m.in. do transakcji handlowych, w których stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015 r., poz. nr 584 z późn. zm.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., mając na względzie zasadę odpowiedzialności stron za wynik postępowania. Ponieważ pozwany przegrał sprawę w całości, obowiązany jest on zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Na zasądzone od pozwanego koszty procesu w łącznej wysokości 31.286,00 zł składają się: opłata od pozwu w kwocie 20.469,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 10.817,00 zł (pkt II wyroku).